

In deze Notendop-uitgave over zelfregulatie gaan we nog een laag dieper in de basisbehoefte autonomie. Deze neemt een belangrijke plaats in en wordt ingevuld als 'de mate van zelfbepaling'. In hoeverre kan iemand écht zelf kiezen en daarbij de vrijheid ervaren om de dingen volgens eigen waarden te kunnen doen? Dit draagt bij aan je competent voelen en dit gevoel in relatie brengen met gestelde doelen.

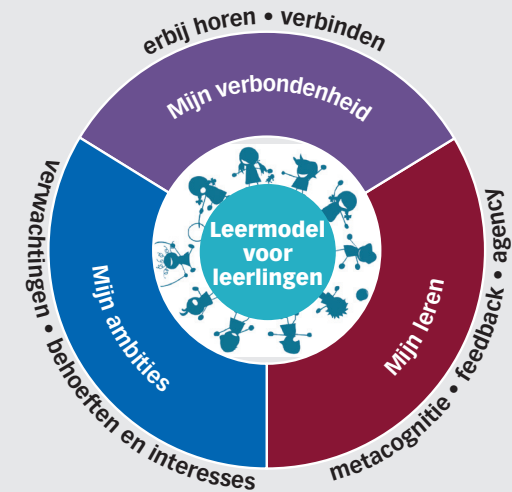
Autonomie is dus iets waar we heel concreet direct vorm aan kunnen geven. Daarbij zorg je voor het creëren van een basis waarin taken gestructureerd zijn en waarin ook ruimte is voor leerlingen om te kiezen wat het best bij hen past en hoe dit past (Verbeeck, 2010).

Sleutelgedachte

'Het onderwijs is ingekaderd door de leraar, maar wordt geleid door de leerling.' (Fullan et al., 2019)

Eerder werd al de term 'verdiepend leren' gebruikt uit de publicatie *Deep Learning* (Fullan et al., 2019). Fullan ziet het investeren in een sterkere betrokkenheid van leerlingen als co-ontwerpers, als voorwaarde om te werken aan de basisbehoefte autonomie. Leerlingen nemen verantwoordelijkheid voor hun leren en begrijpen het leerproces om er zoveel mogelijk uit te kunnen halen. Fullan en Quinn (2016) hebben een leermodel ontwikkeld waarin drie componenten zijn opgenomen die aansluiten op de ontwikkeling tot actieve, betrokken leerlingen, die bereid zijn om hun leven lang te leren (zie afbeelding 3). De component 'mijn leren' laat zien dat ook de ontwikkeling van autonomie hierin is opgenomen, omdat leerlingen worden betrokken bij echte besluitvorming en bereid zijn om samen te leren. Dit gaat verder dan alleen deelnemen.

Afbeelding 3 Leermodel voor leerlingen (Fullan & Quinn, 2016).

Sleutelvraag

In hoeverre bouw jij in jouw groep of school al voort op de drie componenten van het leermodel voor leerlingen?

Deze paragraaf ging dieper in op de voorwaarde van de aanwezigheid en het stimuleren van intrinsieke motivatie. De ontwikkeling van autonomie bij de leerling en de verbinding met de drie componenten uit het leermodel voor leerlingen (Fullan & Quinn, 2016) leidt tot de volgende conclusie: hoe hoger de autonomie en de eigen inbreng van de leerling, hoe hoger de intrinsieke motivatie.

De eerste stap om een hogere intrinsieke motivatie te bereiken, is: kijken hoe in de groep vorm wordt gegeven aan de drie basisbehoeften en wat gezien wordt als basis van het onderwijs en het handelen van de leraar. Uitgangspunt daarbij is dat de leerling minder 'moet' en juist geprikkeld wordt en ruimte krijgt om vanuit zichzelf te willen leren. Het stellen van doelen is hierbij nog steeds essentieel en zowel de leraar als de leerling moet antwoord kunnen geven op